

Ο επώνυμος για τους ανθρώπους άνθρωπος είναι ανώνυμος για το Θεόν

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων](#)

ΓΡΑΠΤΟΝ Θ. ΚΗΡΥΓΜΑ της Κυριακής Ε' Λουκά (31 Οκτωβρίου) δημοσιεύει η Ιερά Μητρόπολη Κυθήρων και Αντικυθήρων. "Ο επώνυμος για τους ανθρώπους άνθρωπος είναι ανώνυμος για το Θεό και ο ανώνυμος για τους ανθρώπους είναι επώνυμος για το Θεό.: *Άνθρωπός τις ην πλούσιος ... Πτωχός δε ονόματι Λάζαρος*", όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Τήν άνισότητα τῆς κοινωνίας μας διαχρονικά, Χριστιανοί μου, αλλά και τή δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ προβάλλει ὁ Κύριός μας στήν παραβολή τοῦ πλουσίου καί τοῦ

φτωχοῦ Λαζάρου.

Ἀπό τή μιά λοιπόν ἦταν ΚΑΠΟΙΟΣ πλούσιος πού ντυνόταν μέ πολυτελῆ ένδύματα καί κάθε μέρα περνοῦσε μέσα στήν ἄνεση, τήν καλοπέραση καί τήν πολυτέλεια. Ἦταν ἕνας ἐπιτυχημένος ἄνθρωπος, κατά τά κοσμικά πρότυπα. Ἀπό τήν ἄλλη ὁ ΛΑΖΑΡΟΣ ὁ φτωχός, ὁ ἀποτυχημένος, ὁ φουκαῖς, ὁ ὁποῖος δέν εἶχε τήν οἰκονομική εὐχέρεια οὔτε νά προσέξει τήν υἰγεία του καί προσπαθοῦσε νά χορτάσει ἀπό τά σκουπίδια τοῦ πλουσίου.

Πόσο ἀληθινή σκηνή γιά τή σημερινή ἐποχή τῆς ἀνισότητος καί τῆς κρίσης, ἄν ἀναλογιστοῦμε πόσα πετιοῦνται ἀπό τά πλουσιόσπιτα καί πόσοι συνάνθρωποί μας, ἰδίως στίς πόλεις, προσπαθοῦν νά βροῦν παρηγοριά στά σκουπίδια !

Ἦλθε ὅμως, χριστιανοί μου, ἡ ὥρα τοῦ θανάτου καί γιά τούς δύο. Ἀντιστρέφονται οἱ ὅροι καί ὁ Λάζαρος ἀπολαμβάνει τή χαρά καί τήν εὐφροσύνη στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ, ἐνῶ ὁ πλούσιος βρίσκεται «ἐν τῷ Ἄδη ὑπάρχων ἐν βασάνοις» δηλ. ἐβασανίζετο στόν Ἄδη. Καί στήν ἐπίκληση βοηθείας ἔλαβε τήν ἀπάντηση «παιδί μου, θυμήσου ὅτι σύ ἀπόλαυσες τά ἀγαθά σου στήν ἐπίγεια ζωή σου, ἐνῶ ὁ Λάζαρος τά κακά, τώρα ὅμως αὐτός παρηγορεῖται καί σύ ὑποφέρεις».

Βέβαια αὐτό πού τούς ὀδήγησε σέ αὐτή τήν κατάσταση μετά θάνατον δέν εἶναι τό ὅτι κατεῖχαν ἢ δέν κατεῖχαν τά υἱικά ἀγαθά. Σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος «οὐ γάρ ἐπειδή ἦν πλούσιος ἐκολάζετο, ἀλλ' ἐπειδή οὐκ ἠλέησε» δηλ. δέν ἐκολάσθηκε ἐπειδή ἦταν πλούσιος, ἀλλά ἐπειδή δέν ἠλέησε. Ἡ ἁμαρτία του, ἡ κύρια ἀστοχία στή ζωή του ἔγκειται στήν παράλειψη. Καί ὁ Λάζαρος ἐπιβραβεύθηκε, γιάτί ὑπέμεινε τήν πτωχεία του ἀγόγγυστα, χωρίς μνησικακία, μέ ἕνα εἶδος ἀξιοπρέπειας. Στό Δευτερονόμιο (βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης) διαβάζουμε τή συμβουλή τοῦ Θεοῦ γιά τή χρήση τῶν υἱικῶν ἀγαθῶν: «πρόσεχε μή λησμονήσεις τό Θεό σου καί σάν φᾶς μέχρι χορτασμοῦ καί χτίσεις πανέμορφα σπίτια καί οἱ ἀγέλες σου καί τά ποίμνιά σου πληθυνθοῦν, καί τά χρυσά καί ὁ ἄργυρος σου καί γενικῶς ἀύξηθοῦν ὅλα τά ὑπάρχοντα σου, μή γίνεις ἀλαζόνας καί λησμονήσεις το Θεό σου».

Ἡ ἱστορία τοῦ Χριστοῦ μας γιά τούς δύο αὐτούς ἀνθρώπους μᾶς μιᾶ γιά μιά πραγματικότητα. Μιά πραγματικότητα πού δυστυχῶς ἐδῶ καί δύο χιλιάδες καί πλέον χρόνια δέν ἔχει γίνει ἀντιληπτή ἀπό τούς περισσοτέρους ἀνθρώπους καί ἰδίως ἀπό τούς ἐπιτυχημένους τοῦ κόσμου τούτου. Μᾶς λέει πῶς μόνο ἄν συνάψουμε σταθερούς καί ἀκατάλυτους δεσμούς, δεσμούς πραγματικῆς ἀγάπης, μέ το Θεό (μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν Του καί τή μυστηριακή ζωή) καί μέ τούς ἀνθρώπους γύρω μας, θά ἔχουμε μερίδιο στή χαρά τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Καί κάτι ακόμα: ὁ ἐπώνυμος γιά τούς ἀνθρώπους ἄνθρωπος εἶναι ἀνώνυμος γιά τό Θεό καί ὁ ἀνώνυμος γιά τούς ἀνθρώπους εἶναι ἐπώνυμος γιά το Θεό.: «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος ... Πτωχός δέ ὀνόματι Λάζαρος».

ΑΜΗΝ

π. Π.Μεγ.